

POMLADNE

JOŽA ŠELIGO

POMLAD V BREGOVE GRE

*Pomlad, pomlad v bregove gré,
čez gore jug pobožal je
poslednje krpe vrh goré.
Pomlad, pomlad čez gore grè.*

*Pomlad, pomlad! Povesod brsti,
v grmovju rast zašelesti,
povesod se petje že glasi;
pomlad, pomlad krog nas dehti.*

*Pomlad je mimo okna šla,
ko ljuba mi je umirala.
Le umiraj, umiraj ljubica:
pomlad, pomlad krog nas divja.*

POZDRAVLJENO, DEKLE!

*Pozdravljeno, deklè,
tisoč lúči čez polje grè,
tisoč rož v polju cvetè,
vse rože bodo moje, deklè.*

*Nemirno, nemirno v noč valoví,
od strehe dež kaplja,
težke kaplje z neba,
težkó ko kri kaplja.*

*Jutri bo polje polno rdečih rož
in jaz jih bom soncu ukral!
S polnim naročjem rdečih rož
bom v svetu ljubezni iskal.*

LJUBICI ZA VELIKO NOČ

*Jaz sem se zbudil, ljubica;
tvoje naročje spi.*

*Oči so zaprte, brez sonca oči.
Jaz sem se zbudil, ljubica.*

*Kako so bele tvoje prsi;
kakor obrazi trudnih ljudi.
Tvoji boki cvetèjo v pomladi;
iz njih se bodo rodili
srečni ljudje.*

Šumen bo korak sonca v to večno pomlad.

Zvezde ugašajo.

*Ljudje
po zemlji spe.*

Vstaniva, ljubica!

Zapojva! Aleluja!

Velika noč se nama iz jutra ponuja.

OBISK PRI STARCIH

JOŽE KERENČIČ

Nad šumo sredi sadovnjaka je bajta, v rebri dve njivi, to je ves Arnov in Anin grunt. Jeseni sem bil njun gost. Sama živita. Res da imata otroke. Polde, ki je že hodil, ko sta se Arni in Ana vzela, je na železnici. Svet pozna, mnogo je skusil, pameten je. Tri ure hoda daleč živi, hišo je zgradil; včasi v nedeljo pride k starima in tudi Arni ga je vesel, čeprav mu je drugi oče. Čez v dolini je oženjen Franc, otrok nima in jih najbrž ne bo imel. Tona živi v drugi dolini tudi v koči. Svoje zemlje nima, pa bi lahko bil vzal gruntarsko vdovo, marala ga je. Vedno je bil nespameten. S sedanjo se je spečal, otroka ji je napravil,